

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Defensio Abbatiae Imperialis S. Maximini

Zyllesius, Nicolaus

Treveris, 1638

§ 15. Per alias præterea rationes illud idem conuincitur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14268

legium, ne cui in perpetuum sublit, nisi solis Imperatoribus & Regibus Romanis, cui veritati manus dare oportuit, neque vlla responsio aut effugium patuit, nisi hoc exquisitum, nempe quòd non sit sub alterius, quàm Imperatoris potestate ille, qui est sub Archiepiscopo.

Vide illa alia omnia documenta manifesto tenore statuentia, vt nulli sit Ecclesia appendix vel famula, nulli sit Cœnobium beneficiarium siue fundarium vel subiectum, vide omnes istas Imperialis status notas certissimas, probationes perfectissimas, nulla contradictione vnquam concutiendas, nulla negatione conuellendas.

Vide iterum illud idem votum, pag. 146. vers. pro conclusionis &c. coactum fateri, Monasterium esse membrum Imperij, atque adeo eiusdem Imperij statum, sed tamen (vt subiungit) quia fiscus tantum in hoc principaliter intendit, vt habeat collectas, neque considerandus sit ad istum collectarum finem immediationis status, non potest (ait votum) quin Reum absoluat. Quid istis apertus, firmiter, certius dici, stabiliri, asseri queat?

An persuadere credas æquissimum illum Iudicem contra illam manifestam rationis lucem, æquitatem ac iustitiam iudicasse, ita vt sublato illo immediationis, iure Monasterium Archiepiscopo subdere intenderit?

§. 15. *Per alias præterea rationes illud idem conuincitur.*

HAbes superius dicta quædam de intelligentia aut dispositio sententiarum.

Adde & hæc, sententia debet interpretari, vt non contineat iniustitiam, quia mens iudicis non præsumitur fuisse velle facere iniustitiam. *Card. Tusch. verb. sententia, concl. 126. n. 1.*

Sententia semper debet intelligi, vt contineat iustitiam, non autem iniustitiam. *Idem ibid.* Et si plures sensus habere potest, interpretanda est in sensum magis iustum seu iustiore. *n. 2.*

Et si potest ex vna causâ sustineri iusta, ex aliqua argui de iniustitia, sustinetur, vt iusta sit. *ibid. n. 15.*

Absolutus est Abbas, absolutio in fauorem est.

Euidenter autem iniquissimum esset nocere rem iudicatam ei, pro quo iudicatum fuit, vt verbis Præsidis Fabri vtar in suis commentar. rationalium, *ad l. si iudex. 41. ff. de minorib. sumptis ex l. euidenter 16. ff. de except. rei iudic.*

Quantopere autem noceret, si per absolutionem de suo tanto statu graduque in Archiepiscopi subiectionem coniectus esset.

Contradictoria sunt absolui & condemnari.

Qui ergo de Absolutione condemnationem prædices? absolutum, per ipsam absolutionem condemnatum dicas? rem eandem contrarios effectus operari?

Immo cum in eius commodum lata sit sententia, contra ipsum nihil, cur ipsi non liceat, dum volet, ac si lubet eidem renuntiare, cum vnicuique liceat contemnere hæc, quæ pro se introducta sunt. *d. l. si iudex 41. ff. de minorib. & ibi Præses Faber in rationalibus. Idem Faber Cod. suo Fabriano, lib. 7. titulo 20. de execut. rei iudic. vbi ex re in Sabaudia Senatu iudicata definit; Quod nemo cogitur exequi sententiam pro se latam, nec conueniri primus ex iudicato, etiam si incidenter & in consequentiam propositæ actionis, aliquid inuicem aduersario præstare condemnatus sit.*

Ac rem ita se habere, quàm non latuit ipsos Archiepiscopos? quàm agnouerunt? quàm ipso facto facti sunt?

Cur enim per spatium integrum quadraginta trium annorum, de eadem hac sententiâ siluerunt? adeò, vt immediatè sequenti, à sententiâ, anno Abbatem Monasteriumque, se videntibus ac ferentibus, passi sint in matriculam Imperij denuò inferi ac adscribi, ceteraque agi quæ ad liberum & immediatum Imperij statum attinent.

Cur non de eadem sententiâ executioni mandanda solliciti fuerunt? Cur litteram nouam in Aulico Imperatoris Consilio instituerunt?

Si ita erat quod in illa Camera sententiâ rem iudicatam habebat, quid illis superesse poterat, nisi vt executorialia mandata ab eadem Camera obtinerent, quibus Abbatem Monasteriumque victum ac condemnatum ad suam subiectionem adigerent, cogerent, vrgerent?

§. 16. Quod sententiâ Imperatoris Ferdinandi II. in eiusdem Consilio Aulico lata illud idem stabiliat, scilicet per sententiâ Spirensis non esse iudicatum de Monasterij sub Archiepiscopis subiectione.

Inter cætera in Aulico illo supremo Consistorio non omisit Archiepiscopus sententiâ illam Spirensis allegare, sed illa non obstante, sententiâ lata est, per quam in immediati status possessione conseruatus fuit Abbas, quam habes sub Num. 85.

Quid aliud ea ratione iudicatum est, nisi quod illa Spirensis sententiâ petitorium status Maximiniani pro Archiepiscopo non deciderit, quippe cum iudicato euacuatoque petitorio nihil superuisset, quod in possessorio iudicaretur?

Arguit quidem libelli scriptor magnis clamoribus plenisque buccis istam Imperatoris sententiâ, sed quid, aut quem non arguit? at clamor est ventis præda ac fumus inanis, præponderat præstatque publica, ac præsertim ista auctoritas istis. Sententiâ, (exclamat) contra sententiâ ab Imperatore lata est, itaque nulla est, explodenda est. At contra reclames, sententiâ illam tulit, ergo non contra sententiâ, ergo illa tua sententiâ, sententiâ est pro te futilis, inutilis, non talis, qualem esse vociferaris.

Ac vtique talem illam patiantur Archiepiscopi oportet, cum ipsi Actores extiterint, Imperatorisque in eodem illo consilio elegerint arbitrium.

C O N C L U S I O.

In possessione ergo suâ immediationis, vi illius Imperatoriæ rei iudicatæ consistent Maximiniani: Tu, scriptor, si in petitorio actionem præendas, prosequere, longè aberis, vt in illos ius petitionemque fundes, sed neque ipsis multum negotij futurum est, vt te diuersis peremptorijs exceptionibus repellant.

Illâ hætenus deducta pro arrhis tibi erunt, non documenta aut instrumenta tantum, sed & omnes illæ aliæ exceptiones, rationes, ac argumenta in principio progressuque huius defensionis sigillatim deducta, quibus ne verbum respondes, scriptor, neque vnquam validè respondeas.

Sed interim quid fieri æquum esse censēs? non parere iudici? tali iudici?